

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Christiani Mayer E Societate Iesv, Diarivm
Meditationvm, De Præcipvis Vitæ Christi mysteriis**

Mayer, Christian

Coloniæ Agrippinæ, 1635

Hebdomas XXIII. post Trinitatem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60091)

ad quàm tenerum eius amorem, ad quàm exactum eius obsequium? Gracitudo, amor, feruor diuini seruitij.

De Fortitudine.

De Magnanimitate.

} 37.
} 6. p. med. }
} 38.

VI.

VII.

Dominica XXIII. post Trinitatem.

23. hebd.
post
Trinit.

De Numismate census. Matth. 22.

I.

I. PHarisæi mittunt ad Christum discipulos suos cum Herodianis interrogatum, an liceat censum dare Cæsari, an non? volentes eum capere in sermone, vt si negaret dandum, Cæsaris & Præsidis indignationem incurreret; si assereret dandum, apud plebem, quæ agrè ferebat sibi libertatem adimi, & tributum ab infideli Principe imponi, gratiam perderet, sicque Messias haberi desineret. Quàm detestanda istorum hypocrisis, qui ore Domino blandiuntur, vt fraudem inducant: *Magister, scimus quia verax es, & viam Dei in veritate doces, & non est tibi cura de aliquo, non enim respicis perso-*

nam

nam hominum. Corde verò execrantur illum, implentes illud: Ore suo benedicebant, & corde suo maledicebant: Et molli sunt sermones eorum super oleum, & ipsi sunt iacula. Hos æmulantur omnes bilingues, quotquot aliud corde volunt, aliud ore promunt, idque maxime ad calumniandos innocentes, ad decipiendos simplices, ad se exaltandos, aliosque deprimendos, atque ad alios fines sinistros consequendos. Detestatio hypocrisis & æquiocationis, amor simplicitatis, veritatis, sinceritatis.

II. Cognita autem Iesus nequitia eorum, ait: quid me tentatis hypocrita? Ostendit mihi numisma census. Cuius est imago hæc & superscriptio? dicunt ei Cesaris. Tunc ait illis: Reddite ergo quæ sunt Cesaris Cesari, & quæ sunt Dei, Deo. quasi diceret, vos confitemini Cesarem esse vestrum Principem, quod pecuniam eius imagine & nomine insignitam vsurpetis: Reddite ergo tributum legitimo Magistratui debitum: Tributum enim infideli dare à Deo non est prohibitum: Deo verò reddite debitum cultum & obsequium. En quàm dexterè æterna Veritas & Sapientia Patris apprehendit Sapientes in astutia eorum, & consilium

Job. 50.

prauorum dissipat? quam verè completū
 in ijs illud Isaia: *Inite consilium, & dis-* Isa. 8.
sipabitur: loquimini verbum, & non fiet?

Si porrò infideli Principi sit in licitis
 obtemperandum, & tributum præ-
 standum, iuxta Christi oraculum &
 B. Pauli monitum: *Reddite omnibus de-* Rom. 13.
bita, cui honorem, honorem; cui tributum,
tributum; cui vectigal, vectigal; Quantò
 magis Magistratibus Christianis & su-
 perioribus Religiosis in omnibus, quæ
 non sunt manifestè contra Deum, erit
 parendum, cum omnis potestas à Deo
 sit? Prudentiâ erga callidos filios hu-
 ius sæculi, perfecta obedientia erga
 Vicarios Dei.

III. Considera quo pacto homo præ
 cæteris creaturis peculiariter referat
 imaginem SS. Trinitatis, eò quod
 habeat vnâ animam, intellectualem,
 liberam, immortalè, & tres potentias
 nobilissimas; memoriam, intellectum,
 voluntatem, quibus Deum imitari
 possit, eum intelligendo & amando
 per fidem & charitatem imperfectè in
 via, clarè videndo & beatè amando in
 patria. Quàm æquum proinde sit hanc
 expressam Dei similitudinem inuiola-
 tam in se conseruare, & se totum eius,
 cuius est insignitus imagine, cultui,
 amo-

amori, obsequio impendere? Quàm indignum porrò hanc imaginem Dei per lethale peccatum eradere, & mundi, carnis, diaboli assumere? Horror peccati, amor & imitatio Dei, Resignatio & oblatio sui.

II. *De perfecta abnegatione sui.* Luc. 14.

I. *SI quis venit ad me, & non odit patrem suum, & matrem, & uxorem, & filios, & fratres, & sorores, adhuc autem & animam suam, non potest meus esse discipulus.* Qui vestigijs Christi cupit insistere, & in perfecto amore Dei proficere, in primis incumbat oportet in sanctum suorum & suiipsius odium, per heroicam abnegationem omnis inordinati affectus erga sanguine iunctos, ne ab eis sinat se à via perfectionis dimoueri; & per assiduam mortificationem suorum prauorum habituum & indomitaram passionum, ne ab eis in eadem perfectionis via decurrendam permittat se retardari. Quàm eximiè hoc sanctum suorum & suiipsius odium in eximijs Dei amicis semper eluxit, hodieque elucet? cur ergo pigeat æmulari? Sanctum suorum sibi in via perfectionis obstitentium, & suiipsius odium.

II. Et qui non baiulat crucem suam, & venit post me: non potest meus esse discipulus. Vis ergo velut verus Christi discipulus Magistri perfectionem æmulari, quotidie quamcunque crucem & afflictionem, siue corporis, siue animæ, siue famæ, vñdecunque tibi immissam aut permissam, patienti hilarique animo excipe, brachijs amoris complectere, & sic Christum crucem baiulantem per assiduum exercitium perfectæ resignationis sequere. Amor crucis, perfectæ resignatio.

III. Hoc assiduum omnimodæ abnegationis & perfectæ resignationis studium constanter vrgendum inculeat duplici parabola, hominis turrim ædificantis, & Regis bellum alteri Regi inferre parantis: Nisi enim quis hoc studium vsque in finem continuet, tandem desperans succumbet, in via perfectionis deficiet, omniumque risui se exponet. Constans feruor
 in studio mortificationis
 & resignationis.

III. De Adolescente diuite. Matth. 19.
Marc. 10. Luc. 8.

I. **I**esus cuidam Adolescenti diuiti quærenti quid boni faciam ut habeam vitam æternam? Respondit: Si vis ad vitam ingredi, serua mandata, cui Adolescentus, omnia hæc custodiui à iuuentute mea Iesus autem intuitus eum, dilexit eum. Via plana & regia ad cælum, perfecta obseruatio mandatorum. Quàm felix quisquis ab hac via nunquam grauius aberrat, & verè dicere potest: hæc omnia custodiui à iuuentute mea, aut certè ab ea hora qua me seruo ad Deum conuertì! multò felicior ille, cui hæc de re in hora mortis conscientia fidele exhibebit testimonium: Is enim firmiter sperare poterit se à Deo benignè respici, paternè diligi, æternumque dilectum iri. Exacta obseruatio mandatorum.

II. **V**rgenti Adolescenti quid adhuc tibi deest? dixit Iesus: unum adhuc tibi deest, si vis perfectus esse, vade & vende omnia qua habes, & da pauperibus, & habebis thesaurum in cælo, & veni sequere me: Cum audisset autem Adolescentus verbum, abiit tristis, erat enim habens multas possessiones. En quanta & quàm gratuita est

est gratia efficaciae vocationis ad statum perfectionis? quoties illa innocentioribus & aptioribus negatur, indignioribus & ineptioribus offertur? Gratitude pro gratia vocationis.

III. *Videns autem Iesus illum tristem factum, ait: quàm difficile, qui pecunias habent, in regnum Dei intrabunt! facilius est enim camelum per foramen acus transire, quàm diuites intrare in regnum Dei.* Quis ergo non horreat diuitiarum cupiditatem, quæ est radix omnium malorum, & tam difficilem incertumque reddit aditum ad regnum cælorum, & non anhelat ad voluntariam abnegationem omnium temporalium, quæ Mater est tot virtutum, & tam certam habet promissionem regni cælorum? Detestatio affectus erga diuitias, voluntaria paupertas.

De premijs sequentium Christum.

IV.

Matth. 19.

I. **C**VM audisset Petrus à Christo diuitiarum cupiditatem sic deprimi, voluntariamque paupertatem extolli, ait: *Ecce nos reliquimus omnia, & secuti sumus te, quid ergo erit nobis?* Ex tam affectuosis Domini verbis collegit Petrus magnum esse voluntariæ pau-

pau-

paupertatis pretium, ideo audacter
 quærit: *Ecce nos reliquimus omnia, quid
 ergò erit nobis?* Verè magni apud Deum
 meriti est, totum quod quis habuit, &
 quod habere potuit & voluit, cum
 S. Petro amore Christi & perfectionis
 relinquere, quantumuis exiguum sit
 quod reliquit: præsertim cum totum
 mundum, si in sua potestate esset, re-
 linquere paratus esset, ideoque securè
 cum D. Petro promissum relinquenti-
 bus omnia præmium expectare pote-
 rit. Perfecta abdicatio omnium terre-
 norum quoad affectum & effectum.

II. *Iesus autem dixit illis: Amen dico
 vobis.* Triplex ijs promittit præmium.
 1. In hac vita centuplum diuinorum
 charismatum, cælestium solatorum,
 & necessariorum subsidiorum. 2. In
 die iudicij gloriosam super duodecim
 thronos sessionem, & iudiciariam po-
 testatem. 3. In cælo vitam æternam,
 seu securam, æternamq; eximiam gloriæ
 corporis & animæ, cuiusque meritis
 proportionatæ, possessionem. O quan-
 tum diuina liberalitas excedit huma-
 nam? quis se multum reliquisse, mul-
 tum fecisse, multum tolerasse amore
 Christi æstimet, si horum prædictorū
 præmiorū penè inæstimabile pretium
 pro

pro dignitate ponderet? Amor, zelus
perfectè Christum nudum sequendi.

III. *Multi autem erunt primi nouissimi, & nouissimi primi*, pro disparitate feruoris omnia relinquentium & Christū sequentium, dispar quoq; erit eorum tam in hac, quā in altera vita prēmium. Nec enim diuina Iustitia & liberalitas in remunerando tam respicit quantū quisque reliquerit, aut quamdiu Christū in via perfectionis secutus fuerit, quā ex quanto affectu id reliquerit, & quā perfectè feruenterque eundem secutus fuerit. Feruor perfectè Christum in assiduo eximie perfectionis studio imitandi.

De petitione Matris filiorum Zebedai. Matth. 20.

V.

I. *C*um Christus ascendens Ierosolymam pradixisset discipulis instantem suam passionem, tunc accessit ad eum Mater filiorum Zebedai petens ab eo: Dic ut sedeant hi duo filij mei unus ad dexteram tuam, & unus ad sinistram in regno tuo. Respondens autem Iesus dixit: nescitis quid petatis. Quam cæca ambitio horum discipulorum,

lorum, qui dum audiunt Christum
differentem de ignominia Crucis, cogitare non erubescunt de gloria regni
terrestris! Talis est cæcitas eorum
ambitiosorum, qui in hac vita præla-
turas, dignitates, honores aucupantur
contemptum sui, mortificationem, &
imitationem crucis Christi, quibus
æternam in altera vita gloriam possent
promereri, fugiunt & detestantur.
Quam amarè suam stultitiam desce-
bunt, quando omnes suos honores in
fumum abiisse videbunt! Horror am-
bitionis, studium humilitatis, con-
temptus sui, & mortificationis.

II. *Addit Christus: potestis bibere calicem
quem ego bibiturus sum? dicunt illi, p[ro]fitemur.
ait illis: calicem quidem meum bi-
betis, sedere autem ad dexteram meam vel
sinistram non est meum dare vobis, sed qui-
bus paratum est à Patre meo. Regiam
compendiosam que veros æternosque
honores obtinendi viam illis proponit
amorem crucis & mortificationis tam
spontè assumptæ, quàm ab alijs illatæ.
Deinde abyssum diuinorum iudicio-
rum, ac decretorum immutabilium,
quoad diuisionem donorum & præro-
gatiuarum naturæ, gratiæ, & gloriæ*

reue-

reuerenter suspiciendam, non temerè
scrutandam inculcat. Quisquis ergò
magnus esse cupit, magnus in contem-
ptu sui & imitatione crucis Christi es-
se studeat, & diuinæ dispositioni in
distributione talentorum, officiorum,
& charismatum, summa cum reueren-
tia semper acquiescat. Amor crucis,
& conformatio nostræ voluntatis
cum diuina, quoad diuisionem do-
norum.

III. *Et audientes decem, indignati sunt
de duobus fratribus. Iesus autem vocauit
eos ad se, & ait: Scitis, quia Principes gen-
tium dominantur eorum. Non ita erit in-
ter vos, sed quicumque uoluerit inter uos
maior fieri, sit uester minister: Et qui uo-
luerit inter uos primus esse, sit uester seruus.
Sicut Filius hominis non uenit ministrari,
sed ministrare, & dare animam suam re-
demptionem pro multis. Quam suauiter
& efficaciter pius Dominus eos ab af-
fectatione primatus deterret, atque ad
sui imitationem inuitat, optans nimi-
rum in Ecclesia sua neminem ambire
Prælaturas; eos autem qui diuina e-
lectione ad eas euehuntur, omnibus
humilitatis exemplo præire, omnium
se minimos & indignissimos æstima-
re, omnium seruos se exhibere. Fu-*

ga ambitionis, studium intimæ ho-
militatis.

VI. De Patientia & lon- }
ganimiratis condi- }
tionibus, gradibus, }
fundamentis. } 39

VII. De Actibus internis } 6.p.med. }
externisque patien- }
tia, & incitamen- }
tis. } 40

24.hebd.
post
Trinit.

Dominica XXIV. post Tri-
nitatem.

I. De Hamorrhoiſſa ſanata. Matt. 9.
Marc. 5. Luc. 8.

I. **C**um Iesus sequeretur laicum Archi-
synagogum ad sanandū eius filiam
mortuā vicinam, mulier, qua sanguinis flu-
xum passa duodecim annis in medicos or-
gauerat omnem substantiam suam, nec ab
ullo potuerat curari, accessit retrō & tetigit
simbriam vestimenti eius, dicebat enim
intra se, si tantum tetigero vestimentum
eius, salua ero. Et confestim siccatus est
fons sanguinis eius. Magna fiducia mu-
licis